

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 172. Stabat autem iuxta crucem Iesu mater eius. v. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

Domine Iesu Christe ego pro parte mea, tibi gratias ago pro omnibus quæ hæcenus in Passione tua consideravi; & quæ ego non adverti, & in gratiarum actionem, offeram tibi in dies sacrificium missæ, in quo agitur memoria huius Passionis, quæ omnium gratiarum tibi est gratissima, dicente te, Hoc facite in mei commemorationem.

6. 172. *Stabat autem iuxta crucem Iesu mater eius. v. 25.*

Hic S. Ioannes digreditur ab inimicis ad Christi amicos, qui tanquam testes & Christo fideles eum secuti sunt, lamentantes & condolentes, ad crucem, & à matre Iesu initium facit, dicenti *Stabat autem iuxta crucem mater eius*: Stabat quia nunquam illa cecidit, nunquam defecit, nunquam nutavit; sed tanquam columna immobilis semper stetit, & inter turbines violentissimos & torrentes dolorum imperterrita fuit, nec vacillavit, corde ruminans continuo dolores filij, parata pro ipso crucem ferre & omnia tormenta sustinere, imo & mortem. Stabat ergo corpore, Stabat mente, Stabat cordis erectione, Stabat fidei integritate, spei celsitudine, charitatis perfectione, Stabat virtutum omnium culmine; Non eius fidem aut spem aquæ multæ inundantis tribulationis potuerunt extinguere, nec charitatis fervorem flumina obruere, Amicis deserentibus, discipulis fugientibus, qui debebant tanquam viri robusti in prælio stare, pane cælesti antea confirmati, Ecclesiæ columnæ futuri, ipsa sola vere mulier fortis fortiter stat, & societatem exhibet filio pendenti in cruce, brachiis extensis orbem dimittenti, & pavidos ac fugientes ad societatem prælij & triumpho revocanti, ac reversuros excipienti. Stabat tanta in cordis amaritudine in tanto dolorum torrente, tot in corde vulneribus sauciata, quot per corpus filij erant sparsa, & toties secundam animam Simonis gladio transfixa, quot in eum impia resonabant verba. Intelligit hoc qui mater suam in proles novit affectum, sed dolor iste quoque valde adhuc cumulat, quod nullum valet auxilium ellicito præstare. Cernit vulnera, nec potest oleo fovere aut panniculis colligare, uti in circumcissione; cernit cum lacrymis fluentem undique cruorem è carne rubricata, nec linteo valet extergere, aut in sinum suum colligere, ne in terram decidat uti unctrix Maria balsamum: Cernit nuditatem ignominiosam, nec potest vel capitis velo vel faciolis tegere, ut olim in Bethleem. Audit sitientem, nec potest potare. Audit derelictum & conquerentem nec solatio potest illi esse. Videt caput pendulum nec potest sustentare. Audit blasphemias voces, nec eas potest sedare. Videt expirantem nec datur ei commori. Interim inter hæc omnia stat, totis quidem maternis visceribus liquata in flumen lacrymarum, se

R.

maxi-

maxima tamen cum fortitudine & constantia. Impetus Passionis Domini tantus fuit ut quasi torrens ipsum patientem dolore impleteret: sed ipso impleto iam in matrem defluebat pleno cursu; ut & ipsam impleteret. Denique & ab ipsa iam impleta rursus refluebat in filium. Sic ubi erat reciprocatio amoris respiciebatur & reciprocatio doloris, quia ab utriusque corde in cor utriusque vicissim refundebatur amor & dolor inexplicabilis, amor mutua charitatis & dolor mutua compassio.

O Languores Domini Iesu! ô profundam dolorum matris abyssum! Eia mater fons amoris, me sentire vim doloris fac ut tecum lugeam: fua mater istud agat crucifixi fige plagas, cordi meo valide: fac me vere tecum flere, crucifixo condolere quoad usque vixero: luxta crucem tecum stare, te libenter sociare in planctu desidero.

§. 173. Et soror matris eius Maria. Cleopha, & Maria Magdalena. v. 25.

Adducit hic Evangelista. & alios tanquam ferventiores in Christi amore, Mariam scilicet, Cleopha uxorem & matrem S. Apostoli Iacobi Minoris, cognatam B. Mariæ Virginis vel. affinem denique Mariam Magdalenam, individua comitem Virg. Mariæ quæ fuit ex Magdalo arce, & de qua. 7. Dæmonia eiecerat. Iesus. Hæ sicuti in vita ei continuo adfuerant & adhæserant, ita in morte eum non deseruerunt. Præstantes officium veræ amicitia, quæ non deserit. amicum hiemali adversitatis tempore, sicuti hirundines & aliæ aves multæ transmigrantes, pro sua opportunitate. Hæ vident amicum Iesum. benefactorem suum in Calvaria monte, inter spurcitas & fœtores cadaverum, ceu in sterquilino pendentem, exulceratum, confixum ac velut leprosum à vertice ad calcem percussum adstant ei, & cum aliter non possint, lacrymis vulnera eius unguunt, in silentio confidunt tanti viri miseria, qui tamen divinitatis & maiestatis fulgore ac potentia omnem à se propulsare valebat caliginem calamitosam, sed tunc ei nostræ salutis causa totus involvebatur.

O Qualis fuit iste aspectus! qualis iuxta statio viri & mulierum! credo quod illis purgatus sit ille nefandus aspectus, quo se solent venereo intuitu aspicere filii huius sæculi. Credo quod illa statione purgatae sint stationes illæ infandæ, quæ per orbem fiunt inter viros & scæminas luxuriam sedantes. O quam caro steterunt tibi Domine Iesu illæ carnalium hominum nudæ conversationes, & in plâteis, & angulis, & templis consistentia, & confabulationes! quæ tam acerbè in hac assistentia mulierum piarum iuxta te nudum, & silentem purgabantur.

§. 174.